

به نام خدا

روز پژوهش

شورای دانش آموزی دبیرستان

صدیقه کبری گندمان

تهیه کننده- نرگس شایسته

سال تحصیلی ۱۳۹۹-۱۴۰۰

پس از پیروزی انقلاب اسلامی، به منظور گسترش فرهنگ پژوهش در جامعه، روز 25 آذر از سوی «شورای فرهنگ عمومی کشور» به نام روز پژوهش نام گذاری شد. وزارت علوم تحقیقات و فناوری نیز از سال ۱۳۷۹ چهارمین هفته آذر ماه را به نام هفته پژوهش نام گذاری کرد و از سال این ۱۳۸۴ نام به «هفته پژوهش و فناوری» تغییر یافت

ارج نهادن به مقام شامخ پژوهشگران و تجلیل از پژوهشگران برتر، شناسایی و طرح مشکلات و چالش‌های پیش روی و ارتقاء سطح پژوهش و فناوری در کشور از جمله اهداف این اقدام بود. در این راستا هر سال مراسم هفته پژوهش با مشارکت بیشتر دستگاه‌های اجرایی کشور برگزار می‌شود. تقدیر از مقالات برتر، تقدیر از پژوهشگران نمونه، تقدیر از مدیر تحقیق نمونه، تقدیر از پروژه‌های برتر و انتشار کارنامه پژوهشی در هر سال از مهم‌ترین برنامه‌های هفته پژوهش است.

پژوهش، به معنای عام، بررسی یا کاوشی سخت کوشانه و به معنای خاص، تحقیق و تجربه‌ای جامع با هدف کشف واقعیت‌های نو و تفسیر درست این واقعیت‌ها، تجدید نظر در نتیجه‌گیری‌ها، نظریه‌ها و قوانین پذیرفته شده در پرتو واقعیت‌های کشف شده و به کارگیری عملی نتیجه‌گیری‌ها، نظریه‌ها و قوانین جدید است. در معنایی دیگر، پژوهش فرایند رسیدن به راه حل‌های قابل اطمینان از طریق گردآوری، تحلیل و تفسیر داده‌ها به گونه‌ای برنامه‌ریزی شده و نظام‌مند است.

پژوهش یکی از اساسی‌ترین نیازها برای نیل به پیشرفت و توسعه همه جانبه یک کشور است و قدرت و استقلال هر کشوری بر پژوهش و تولید علم استوار است. بنابر این نوع و سطح فعالیت‌های پژوهشی یکی از شاخص‌های اصلی توسعه و پیشرفت محسوب می‌شود. موفقیت در تمام فعالیت‌های مربوط به توسعه از جمله صنایع، کشاورزی و خدمات به نحوی به گسترش فعالیت‌های پژوهشی بستگی دارد.

پژوهش یکی از محورهای مهمی است که ضامن پیشرفت و توسعه پایدار در هر کشور به شمار می‌آید. اگر پژوهشی صورت نگیرد، دانش بشری افزایش نخواهد یافت و دچار سکون و رکود خواهد شد. بدون انجام پژوهش، امور آموزشی نیز از پویایی و نشاط لازم برخوردار نخواهد بود.

پژوهش، فرایندی منطقی و معقول است که هدف آن کشف روابط بین پدیده‌ها است. به دلیل نظم و ترتیب حاکم بر پدیده‌ها و رویدادها، امکان تنظیم قوانین، اصول و نظریه‌ها در رشته‌های گوناگون فراهم شده است و این قوانین و اصول و نظریه‌ها، به نوبه خود گویای نظم و همسانی موجود در پدیده‌هاست.

در کشورهای توسعه نیافته، ضعف در مدیریت سازمان‌ها و نهادهای دولتی و مدیریت مراکز علمی و تحقیقاتی و نیز ناتوانی در جذب افراد متخصص که در خارج از کشور پرورش یافته‌اند، از مهم‌ترین عوامل ضعف قوای پژوهشی کشور است. نبود مدیریت قوی و توانمند در نهادهایی که عهده‌دار پژوهش هستند، مهم‌ترین مانع پیشرفت و توسعه در کشورهای جهان سوم از نظر علمی و تحقیقاتی به شمار می‌آید.

با دست‌یابی به مدیریت علمی که بر نظامی منطقی و اصولی استوار است، مشکلات را می‌توان کاهش داد. مدیریت علمی بدان معنا نیست که ما بهترین دانشمندان را به سطح مدیریت در بخش‌های اساسی منتقل کنیم. برای مدیریت علمی در یک مرکز پژوهشی، نیازمند فرد یا افرادی هستیم که افزون بر داشتن بینش قوی از وضعیت کشور، درک درستی از پژوهش و تحقیقات در حال اجرا در جهان کنونی داشته باشند.